

Publicerad 2007-02-01 20:12 av rosentagg

det här va egentligen tänkt som två texter så dt kan bli lite knasigt där i mitten.

hon.

jag kan höra henne ropa i mina drömmar.

hon gråter.

varför gråter hon?

är hon ensam?

sviken?

förråd?

hon har ett namn.

jag försöker förgäves komma på vad hon heter.

varje natt berättar hon sitt namn.

men när jag vaknar och drömmen är över,

har jag lik förbannat glömt det igen.

jag undrar vem hon är.

denna flicka som hemsöker mina drömmar.

och får mig att vakna svettig och andfådd.

som efter en mardröm.

men samma sekund som jag slår upp ögonen,

så raderas hon ur mitt huvud.

och kvar återstår bara ett flyktigt minne.

kommer jag någonsin att komma ihåg hennes namn?

är det någon överhuvud taget som vet vad hon heter.

denna gråtande flicka.

är det därför hon är ledsen?

för att ingen kommer ihåg.

jag har drömt om dig igen.

du som bara kommer till mig på natten.

min drömsyster.

min vän.

och jag kommer ihåg ditt namn.

ditt ansikte.

jag vet nu varför du gråter och vem du är.

du gråter för att ingen förstår dig.
för att ingen älskar dig,
för att ditt hjärta är trasigt.
du gråter för att hela du är trasig.

jag ville trösta dig.
men kom inte på något vettigt att säga.
så jag sa inget,
jag tog din hand.

och det var då jag frågade.
för säkert tiotusende gången.
- vad är ditt namn, syster?

du tittade bara på mig.
och svarade sen:
- mitt namn vet du nog,
för vi har känt varandra länge.
jag kan berätta allt om dig.
om ditt förflutna,
och om din framtid.
du kommer aldrig att bli älskad.
dom människor som släpper dig in på livet,
som du tar till dig,
och kallar vänner,
dom fejkar bara.
för att dom tycker synd om dig.
du kommer alltid att vara ensam.
det är ditt öde...
...vårt öde.

- vem är du?

- ett välgörenhets offer.
jag är din spegelbild.
jag är din framtid.
jag är du.

det var då jag förstod,
varför jag alltid vaknade kallsvettig,

efter att ha träffat henne.
min syster.
mitt jag.

jag har tänkt mycket på det hon sa.
och jag har bestämt mig,
för att vara hennes vän.
inte för att jag tycker synd om henne,
inte för att hon är...jag.
nej, jag ska inte behandla henne som ett \"välgörenhets offer\".
utanför att jag tycker om henne,
som hon är.
jag vill inte se henne gråta mer.

för jag tror inte på ödet.
jag tror inte på att min, vår, framtid redan är planlagd.
jag tänker inte lava mitt liv i spillror,
bara för att någon sa till mig att \"det var mitt öde\".
jag tänker LEVA mitt liv.
fullt ut.
hela vägen.

jag ska skapa mitt eget öde.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rosentagg med Poeter.se id #11512 innehar upphovsrätten